

évfolyamát DVD-n, valamint 10 örmény tárgyú könyv digitalizált változatát az örmény kultúra minél szélesebb körben történő megismertetése céljából.

2015. november 13-án *Nosztalgia Klubot* rendeztünk a nyári Barangolás képei levetítésével és előadásával: *Négy ország – egy nemzet* címmel. A közösség tagjai átvehették a DVD-re mentett képeket, kislemezeket.

November 21-én lezajlott a *Veliünk élő kultúrák: Örmények* országos középiskolai vetélkedő elődöntője 19 középiskola között, online módon, benne az Örmény Genocídiumról szóló kérdésekkel. A kiértékelések megtörténtek, az elődöntőben szereplő valamennyi diák és felkészítő tanár számára könyvjutalmat és oklevelet küldtünk a részvételért. A győztes csapatok kiértékelése a döntőbejutásról a napokban megtörténik.

Az év során az elnök számtalan egyházi és világi konferencián vett részt (*Márton Áron* emlékkonferencia, Gulag-Gupvi A szovjet fogság Európában konferencia, Terézvárosi Konferencia 2015/2 keretében Az Örmény Genocídium 1915-2015 tudományos konferencia (fővédnöke *Dávid Katalin* művészettörténész), A nemzeti fejlesztési együttműködés környezeti vonatkozásai konferencia, Nemzeti Kisebbségek Keretegyezmény konferencia (Európa Tanács), stb.), sok alkalommal adott riportot (rádió és tv számára), készített cikket folyóiratok részére az Örmény Genocídium 100. évfordulója alkalmából és a hazai magyarörmény közösség kulturális és hitéleti identitásörzése témakörében, határon innen és túl.

A Fővárosi Örmény Klub 20. évét zárjuk ma. 17. alkalommal adja át az egyesület a *Szongott Kristóf-díjat Zsigmond Benedek* armenológus részére az örmény katolikus liturgia örmény nyelven történő

fennmaradása érdekében végzett elévülhetetlen érdemeiért. (Laudáció a 6. oldalon olvasható)

Bár a költséghiány miatt csak 6 alkalommal tudtuk a klubot működtetni, változatos és sikeres programokat láthattak a klub hűséges látogatói. A klubprogramok a füzetek hasábjain képes beszámolóval és a honlapunkon keresztül mindenkihez eljuthatott. Az Egyesület minden alkalommal a klubestek vezetését, műszaki berendezések és eszközök biztosítását, szállítását, üzemeltetését is elvégezte.

Segítséget nyújtottunk az *Örmény Katolikus Plébánia* működéséhez, az örmény katolikus hitélet javításához, egyes rendezvények lebonyolításához, illetőleg részt vettünk a búcsúnapokon, valamint koszorúzási ünnepségeken.

Számtalan örmény vonatkozású kiállításon, farsangon, előadáson, koncerten, emléktábla avatáson, megemlékezésen, örmény nemzetiségi műsoron vettünk részt az év folyamán, pl. csak az utolsó két hónapban: XII. ker. Örmény Nemzetiségi Önkormányzat gálaestjén, Kozma Simon képzőművész kiállítás megnyitóján, az Erdélyi Helikon „Nyíl helyett toll” c. jubileumi ünnepségén, a Zuglói Örmény Önkormányzat évzáró rendezvényén, az EME Grúziát és az ottani örmény emlékeket bemutató előadásán, a Budavári Örmény Önkormányzat gálaestjén, stb...

Elmondhatjuk, hogy az Egyesület idén is sikeres évet zárhat, sokfajta és sokszínű projektben vettünk részt. Kivételt képez az Országos Örmény Önkormányzat működése, amelyet ebben az évben sem sikerült törvényes mederbe terelni.

*dr. Issekutz Sarolta elnök
(Elhangzott 2015. december 17-én
a Fővárosi Örmény Klubban)*

Czakó Gábor

Karácsony különös csillaga

A Karácsonyba, a születés, a kisdedség ünnepének körébe beletartozik az egész világ. A régi is, meg a mai is és a holnap is. Nyilvánvalóan a Mindenható döntésével kezdődött. Nem tudjuk, mikor, de nyilvánvalóan az előtt, hogy kiválasztotta a korabeli tiszta szüzek közül *Máriát*, s elküldte hozzá az Angyalt. Kéretik az imádságos életű Olvasó, hogy ne botránkozzék meg a határozókon: e sorok írója is tudja, hogy az Úr számára nincsen előbb, utóbb, akkor, majd és hasonló, de számunkra, földön élők számára vannak, így használatuk elkerülhetetlen.

Emberi ésszel annyit jegyezhetünk meg, hogy ez az időszak viszonylag nyugodalmas volt. Nem dúlták háborúk, válságok Izrael földjét – párthusok is csak Buenos-Aires-i ortopéd cipészek képzeletében csatangoltak a környéken.

Kezdhetjük talán a népszámlálással. Érdekes korrajz egy igazolványok nélküli világ hivatali

ötletességéről: kinek-kinek a „saját városában” kellett beiratkoznia, így próbálták elejét venni a többszörös nyilvántartásba vételnek. Az akkori ember ismerte ősapái nevét hét-nyolc, vagy még több nemzedékre visszamenőleg. Ha kérdezték, megmondta, a gyülekezet pedig összevetette a hallottakat a maga adataival: csalás nagyjából kizárva.

Mennyire korszerű, sőt, gazdaságkorszerű volt az eljövendő Isten elutasítása! Ösztönösen, mélyen, határozottan, meg ahogy ma szokás: személytelenül! Nincs hely. Hol van hely két embernek? Ott, ahol a háziak akarják, és ott nincs, ahol nem

kérnek a hivatlan vendégekből. József és Mária hivatlanok voltak „saját városukban”. Talán rég nem érintkeztek betlehemi atyafiakkal, esetleg nem találták meg őket, vagy igen, de náluk „sem volt hely?”

Ma hol van hely *Jézus* számára? Itt? Közöttünk? Bennünk?

Nézzünk körül lakóhelyünkön, hazánkban, Európában! Özönlenek a muszlimok és ki tudja, kik még Afrikából-Ázsiából, mert nem lelték otthon saját és gyermekeik jövőjét. A volt keresztény népek lyukas hólyagok, mind szívja magába a környékére tévedő emberanyagot és elemeszi.

Az egészségügyi okokat félretéve a gyermektelenség istentelenségből ered. Európa népesség-fogyása és hitetlensége ugyanannak a dolognak a megnevezése két látószögből. A holland, belga, francia, német templomok nagy része eladó, vagy már elkelt. Régen kiürültek. Úgynevezett lelkészek néha próbálkoznak közönségszalogató trüffel, de a közönség azért az, ami, hogy ne sikerüljön a dolog.

*

Az európai kereszténység súlyos szívbeteg, akár a kétezer év előtti judaizmus. A farizeusok, papok és különféle hittudók világosan látták ezt, ezért jelentek meg mindenütt, ahol Isten szavát vélték hallani, például *Keresztelő Szent János*, vagy éppen Jézus közelében, de közülük kilencvenkilenc másként gondolta. Cáfolni nem tudta, de elhárította, mert az igazságot elmentésnek találta érdekeivel.

Az érdek az anyagi ember számára mindig nyers és evilági. Cáfolhatatlan, mert az

ellenbizonyíték isteni, égi, szent, azonban az ilyesmi mind érvénytelen a haszonelvűek között. Nem lehet megenni, pénzre váltani.

*

Az égi üzenetet Betlehem határában tanúzó pásztorok hallották az angyaltól (Luk 2, 9-14) „Ma született az Üdvözítő Dávid városában. Ő a Messiás és az Úr. Ez a jele: Kisdedet találtok pólyába takarva és jászolba fektetve.” A pásztorok elhitték az angyalnak, hogy népük királya, az Úr, a Mindenható pólyás baba, és az állatok etetésére szolgáló jászol a bölcsője.

„Hirtelen nagy mennyei sereg vette körül az angyalt. Dicséretet énekeltek az Istennek:

„Dicsőség a magasságban Istennek,
És békeség a földön a jóakarátú embereknek.”

A pásztorok jóakarátú emberek voltak. Amit hallottak, láttak, rögtön továbbadták. „Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok elbeszélésén.”

*

Amíg magyarok lesznek a földön, addig Adventben mindig el fogják játszani, hogy mi és hogyan történt a pásztorokkal meg Isten Fiával.

*

Az európai tudomány komoly részt vállalt a kereszténység neveltségessé tételében és a kiszorításában. Nem lett volna föladata fölvilágosodást, racionalizmust, istentagadást és hasonlót hirdetni – magánszorgalomból tette, amit tett, megistentiszteletből. Őszentsége a Pénz imádatából. A fejtörés ugyan ingyenes, ám a kutatáshoz szükséges eszközök drágák. Ez nyilvánvaló. A költségekkel ne bajlódjunk, inkább képzeletben fussunk végig tudósaink adventi csillagmagyarázó cikkein.

A tapasztalt Olvasó tudja, hogy arról a bizonyos csillagról van szó, amely a Napkeleti

Bölcseket vezette Betlehembe, közelebről a születés helyéhez. Máté (2,1- 16) nyomán. „Amikor Jézus a judeai Betlehemben megszületett, Heródes király napjaiban bölcsek jöttek napkeletről Jeruzsálembe és érdeklődtek: „Hol van a zsidók Újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten és eljöttünk, hogy hódoljunk neki.”

A tudós cikkírók itt kaptak szárnyra. Utánanézték irataikban, hogy Jézus Krisztus születése körüli eszterdőkben volt-e szupernóva robbanás, bolygó együttállás, kavart-e a Naprendszer belsejében farkatlan üstökös. Aki keres, talál. Nosza, hamar kitalálódott, hogy a Megváltó nem is akkor született, amikor, hanem ennyi meg annyi évvel előbb vagy utóbb, mert épp akkor állt a Szaturnusz a Jupiter mellé, akkor robbant a – nem folytatom. Idén is lesznek ötletek.

*

Ő szent együgyűség! Csapja össze kezét a művelt és gazdag Európa. Nem emlékszik már atyái hitére, inkább azon élvezkedik, hogy ujjának redői igencsak emlékeztetnek a bankjegyeire.

*

„...Heródes király megriadt, és vele egész Jeruzsálem.” Ujjongás helyett, hogy végre itt az Üdvözítő! „Összehívta az összes főpapokat és a nép írástudóit és tudakozódott tőlük, hol kell a Messiásnak születnie. Azok azt válaszolták: „A judeai Betlehemben, mert így jövendölte a próféta.” (...) Több, mint érdekes a király tájékozatlansága...

Heródes a bölcsektől titkon (...) megtudakolta a csillag föltűnésének idejét. Figyeltünk? Akkoriban minden király tartott csillagászatokat. Nyilván Heródes is. Ám a jeruzsálemi tudósok nem észlelték a csillagot! Miért nem? „Majd ezekkel a szavakkal küldte őket Betlehembe: „Menjete, tudakozódjatok gondosan a gyermek felől.

Ha megtaláljátok, jelentsétek nekem, hogy én is elmenjek és hódoljak neki.”

„Azok (...) elindultak. S lám, a csillag, melyet napkeleten láttak, előttük haladt, amíg végül meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amint meglátták a csillagot, igen megörültek.”

Tehát a csillag

kizárólag nekik mutatkozott!

Jeruzsálemben nekik sem!

Nyilvánvalóan nappal is látható volt, hiszen akkoriban aligha lehetett más napszakban utazni.

Kelet felől jövet nyugatnak tartott, ámde Jeruzsálemtől kezdve dél felé, Betlehem irányába kanyarodott! Ilyesmikre égitest nem képes.

Ember sem arra, hogy égi jelenséget kövessen! Akkor sem volt, és ma sem létezik olyan jármű, amely erre a vállalkozásra alkalmas volna!

A különös „csillag” megállt a betlehemi istálló fölött! Ilyesmit sem tudnak csillagok!

Tehát bármennyire is rettegnek némelek a csodáktól, be kell látniok, hogy a „Betlehemi csillag” nem holmi „asztrológiai jelenség” volt, például nem Jupiter-Szaturnusz együttállás, hanem természetfölötti tünemény: isteni alkotás kizárólag a bölcsek vezetésére!

Csoda? Bizony az. A csoda olyan pillanat, amelyben a Teremtő fölfüggeszti a természeti törvények hatályát. Ugyanekkor elkaphatjuk Isten tekintetét, és általa beleláthatunk a tényleges, a látszatok mögötti valóságba. Korunk embere retteg a csodáktól, s mindenféle magyarázatokat kohol, amikor a Teremtő mosolyával találkozik! A csoda ugyanis derűs és mosolyog az ő karót nyelt „tudományos” okoskodásain, gazdasági számításain meg hasonlókon. Ráadásul gazdaságember igencsak fél Istentől, de nem istenfélő

a szó nemes értelmében, mivel kézzel-lábbal kapálózik az Úr ellen.

Persze a Megtestesülés csodájához képest az útmutató „csillag” ügködése csak fityfritty.

„A házba lépve megpillantották a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva hódoltak neki. Azután fölnyitották kincses ládjukat és ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.

Mivel álmukban utasítást kaptak, hogy vissza ne forduljanak Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.”

Az útvezető csillagról több szó nem esik. Az Úr nyilván levette az égről...

*

Az Úr angyala Józsefet is meglátogatta álmában: „Kelj föl, fogd a gyermeket és anyját, és menekülj Egyiptomba! Maradj ott, amíg nem szólok, mert Heródes keresi a gyermeket és meg akarja ölni.” Így történt: a Szent Család még azon az éjszakán elköltözött Egyiptomba. Ott is maradt Heródes haláláig.

Amikor Heródes látta, hogy a bölcsek játszották, nagy haragra gerjedt és Betlehemben meg annak egész környékén megöletett minden fiúgyermeket kétévestől lefelé, a bölcsektől megtudott időnek megfelelően.

*

Milyen korszerű figura ez a Heródes! Magát Istent, a Második Isteni személyt próbálta megöletni, mert féltette tőle a hatalmát! A jakobinusokhoz fogható? A kommunistákhoz? A nácikhoz? A terroristákhoz? A multikulti nihilistákhoz? A pénzemberekhez?

A betlehemi ártatlanokat beláthatatlan sorban követték-követik mind a mai napig a keresztény mártírok.

A Karácsony ajándék, mivel a Megváltó születésnapja, egyúttal a legyőzhetetlen élet ünnepe.

2015. 12. 03.